

Øre. Men tage vi et andet Punkt, som er nævnt lige nedenfor, nemlig Naaletræs-tager, er Forholdet omvendt, idet Staten betaler 3 Øre pr. Kubikfod, medens Københavns Kommune betaler 4 Øre. Man vil altsaa se, at paa mange Punkter betaler Københavns Kommune mere, adskillige pCt. mere end Staten. Maa jeg saa tillade mig at oplæse nogle faa Linier fra Københavns Kommunes Skovrider. De lyde saaledes: Ved Skovningsarbejde vil den daglige Fortjeneste for en jævnt flink Arbejder paa Grundlag af derom anstillede Undersøgelser kunne angives saaledes: I December og Januar $2\frac{1}{4}$ Kr. med ca. 8 Timers Arbejde; i November, Februar og Marts $2\frac{1}{2}$ Kr. med ca. 9 Timers Arbejde; ved Skovning af Gran om Sommeren ca. 3 Kr. pr. Dag. De Arbejdere, der have Beskæftigelse i Skovene hele Aaret, have en aarlig Arbejdsfortjeneste af 6—700 Kr. En saadan Arbejdsfortjeneste have Statens Skovarbejdere ikke, i alt Fald er det undtagelsesvist, at de naa op dertil. Men saa siger den ærede Minister, at vi maa her huske paa, at Statens Skovarbejdere ved Siden af nyde visse Fordele, og det er, at de kunne faa Sygehjælp, at der, hvis de komme til Ulykke, kan ydes dem en Understøttelse, og hvis de blive gamle, kan der ogsaa gives dem Understøttelse. Men Forholdene for Københavns Vedkommende ere paa dette Punkt betydeligt bedre. Det er nemlig saaledes, at hvis Københavns Arbejdere blive syge, faa de deres Dagløn udbetalt ubeskaaren, komme de til Ulykke og blive arbejdsudygtige, afgaa de straks med højeste Pension: $\frac{2}{3}$ af Aarsindtægten. Og saa ere de alle pensionsberettigede, hvad ikke en eneste af Statens Skovarbejdere er. Om disse end kunne faa en Understøttelse, have de ingen Ret til Pension. Paa dette Punkt er Københavns Arbejdere ogsaa betydeligt bedre stillede.

Disse Priser, jeg har nævnt, gælde ikke for alle Københavns Skove, nemlig ikke for Skovdistriktet ved Roskilde, der betaler 25 pCt. mere, og det er jo ikke saa lidt mere. I Sammenligning med dette Distrikts Arbejdere komme Statens Skovarbejdere i Nordsjælland til at staa langt under, hvad Københavns Skovarbejdere modtage. I det hele behøver Københavns Kommune paa intet Punkt at skamme sig ved det, den byder sine Funktionærer i Sammenligning med, hvad Staten byder. I Forhold til, hvad Staten hidtil har betalt sine Arbejdere, ikke alene her i København, men ud over det ganske Land, staa Københavns Kommune højt. Lad nu

Staten først komme op ved Siden af Københavns Kommune, saa kan det være, at denne kan gaa et Skridt videre.

Den ærede Ordfører var nysgerrig efter at faa at vide, hvad jeg havde stillet Forslag om i Københavns Magistrat. Det er en Nysgerrighed, jeg ikke kan tilfredsstille. De Forhandlinger, der føres i Københavns Magistrat, ere ikke offentlige. Men jeg har givet den ærede Ordfører Oplysning om, hvorledes Københavns Kommune betaler, og det er det, der er det væsentligste i denne Sag, ikke, hvad et enkelt Medlem muligvis har stillet Forslag om.

Til Slutning skal jeg gøre endnu et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører, der sagde, at Forslaget om at forhøje Husmandsbevillingerne ikke var tilstrækkelig oplyst for ham. Det er naturligvis altid smukt og godt, at et Menneske har Kundskabstrang, at han søger at skaffe sig Oplysninger. Men i et Tilfælde som dette er det dog, synes jeg, ikke saa nødvendigt at faa disse mere detaillerede Oplysninger. Og det er ogsaa gerne den sidste Redningsplanke, man har, naar man ikke kan fremføre noget andet mod et Forslag, dette, at det er ikke tilstrækkelig oplyst. Nu ved den ærede Ordfører lige saa godt som jeg, at det er næsten umuligt for private Medlemmer at skaffe saadanne Oplysninger. Den, der kan skaffe dem, er den højtærede Landbrugsminister, og det var ham, der skulde have vidst til Punkt og Prikke, hvor stort Medlemsantallet er i Landboforeninger og Husmandsforeninger. Naar det er hans Agt, at Foreningerne skulle behandles lige, have samme Tilskud pr. Medlem, er det hans Pligt, synes jeg, stadig at holde Rede paa, hvor stort Medlemsantallet er i disse to Grupper af Foreninger. Jeg kender ikke Medlemsantallet i Landboforeningerne; jeg har spurgt om det her i Salen, men det er ikke blevet oplyst for mig. Der er et Medlem, som velvilligt har givet mig nogle Meddelelser, men det nøjagtige Tal paa Landboforeningernes Medlemmer kender jeg ikke, det burde den højtærede Landbrugsminister vide, for at de Tilskud, der gives, kunne komme til at staa i et retfærdigt Forhold til hverandre.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stiller vel store Fordringer til Ministeren, naar han mener, at jeg skulde vide, hvor mange Medlemmer der er i